

kostningerne ved levnedsmiddelkontrollen vil herigennem blive nedsat.

Forslaget (under nr. 5) om at erstatte den nuværende godkendelsesordning for visse detail- og engrosforhandlingsvirksomheder med en registreringsordning skønnes at indebære en mindre besparelse for levnedsmiddelkontrollenhederne. Samtidig vil indtægterne i form af gebyr for godkendelse falde forholdsmæssigt tilsvarende. Da der er tale om virksomheder, hvor kontrolbehovet ud fra en sundhedsmæssig synsvinkel er beskedent, vil kontrollen i forhold til de gældende bestemmelser kunne nedprioriteres. Levnedsmiddelkontrollenhedernes omkostninger vil herved kunne nedsættes med et mindre beløb. Samtidig vil indtægterne falde forholdsmæssigt tilsvarende.

Kommunernes finansiering af den kommunale levnedsmiddelkontrol vil falde med et beløb svarende til 40 pct. af levnedsmiddelkontrollenhedernes besparelse. Et beløb svarende hertil vil blive hjemtaget til staten over bloktilskuddene til kommunerne.

I det omfang indførelse af godkendt egenkontrol i virksomhederne resulterer i en omkostningslettelse for den offentlige levnedsmiddelkontrol, vil der blive optaget forhandlinger med de kommunale parter om nedsættelse af de kommunale bloktilskud med et beløb svarende til nedgangen i udgiften til den kommunale finansiering af den kommunale levnedsmiddelkontrol.

Levnedsmiddelstyrelsen får behov for at afholde udgifter til udvikling af egenkontrolområdet. Udgifterne udgør 1,0 mio. kr., heraf løn 0,7 mio. kr., i hvert af årene 1993, 1994 og 1995. Udgiften vil blive afholdt inden for Levnedsmiddelstyrelsens bevillinger på de årlige bevillingslove.

Forslaget under nr. 19 om at indføre gebyrbetaling for Levnedsmiddelstyrelsens godkendelse af aromar, bakterie- og skimmelkulturer samt enzymer vil indebære en merindtægt på 250.000 kr., der opføres på finanslovens § 16.24.01.25. Den hertil svarende udgift på 250.000 kr., heraf løn 125.000 kr., opføres på finanslovens § 16.24.01.11 henholdsvis § 16.24.01.14. Lovforslaget forventes ikke at indebære øgede udgifter til den kommunale administration.

Høring

Lovforslaget har været sendt til høring hos den høringsberettigede kreds efter levnedsmiddelovens § 11.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Nr. 1.

I § 34, stk. 3 åbnes nu mulighed for, at visse virksomheder nævnt i lovens kapitel 5 ikke længere skal godkendes, men alene registreres. Henvisningen i § 7, stk. 2 til kapitel 5 og listen af virksomhedstyper må derfor også omfatte registrerede virksomheder, jf. nedenfor pkt. 5 samt de indledende bemærkninger.

Nr. 2.

Der er her alene tale om en redaktionel ændring. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 32, stk. 2.

Nr. 3.

Den gældende § 32 vedrører alene egenkontrol i autoriserede virksomheder. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at udvide bestemmelsen om myndighedernes adgang til at stille krav til tilrettelæggelsen af virksomhedernes egenkontrol, således at den omfatter alle virksomheder. Bestemmelsen er derfor afløst af en generel hjemmel til indførelse af egenkontrol, jf. lovforslagets § 35 a.

Nr. 4.

Hensigten med ændringen er at opnå ens regler for engros- og detailforhandling af både levnedsmidler og tilsætningsstoffer.

Den gældende § 34 omfatter kun virksomheder, der engros- og detailforhandler levnedsmidler. Ændringen medfører, at også engros- og detailforhandling af tilsætningsstoffer omfattes af § 34.

Nogle af de engros- og detailforhandlingsvirksomheder, der håndterer tilsætningsstoffer, vil herefter skulle meddeles godkendelse, forinden virksomheden påbegyndes, mens en del kun vil skulle registreres, jf. den nye registreringsordning i § 34, stk. 3.

Godkendelse skal indhentes for virksomhedstyper, hvor der kan opstå risiko for sundhedsfare. Det drejer sig primært om tilsætningsstofengroslagre, hvor der aftappes og pakkes kuldioxid, nitrogen og oxygen med henblik på videresalg til andre levnedsmiddelproducerende virksomheder og lignende.

Virksomheder, som producerer (tilvirker) tilsætningsstoffer, skal fortsat autoriseres i medfør af lovens § 31.

Nr. 5.

Formålet med bestemmelsen er at fritage visse detail- og engrosforhandlingsvirksomheder for forhåndsgodkendelse. Forudgående godkendelse findes ikke påkrævet for virksomheder, hvor kontrolbehovet ud fra en sundhedsmæssig og hygiejnisk synsvinkel må siges at være beskedent, og hvor de sund-